

Halldan Hendriksen: Jeg takker den højtærede justitsminister for de givne oplysninger vedrørende driftsudgifterne i forbindelse med det foreliggende lovforslag. Men der er jo også en række betydelige investeringsudgifter, f. eks. skal der bygges huse og politistationer, anskaffes motorbåde til politibetjentene o. s. v., så der er meget betydelige omkostninger forbundet med nyordningen. Men nærmere oplysninger herom kan man jo få i det udvalg, der vil blive nedsat.

Til det ærede medlem hr. Steincke vil jeg gerne sige, at der er jo bl. a. den fordel ved anvendelsen af udtrykket „den pågældende“, at dette udtryk kan anvendes såvel på en han som på en hun, såvel på en konservativ som på en socialdemokrat, ja, endog på selve det ærede medlem hr. Steincke.

Chr. Nielsen: Jeg har en bemærkning til det ærede medlem hr. Stegger Nielsen. Jeg har ikke udtalt mig om den grønlandske befolknings modenhed eller givet udtryk for, at det grønlandske folk ikke skulle være modent til at modtage denne lov. Jeg beklagede derimod, at grønlænderne, når de nu skal have et nyt retssystem, så ikke får et bedre end dette, som så at sige er et plagiat af vort eget.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg vil kun til mine bemærkninger før tilføje, at jeg på statsministerens vegne fuldstændig tiltræder, at lovforslaget behandles i et udvalg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Steincke: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til behandling i et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Tilslidst foretoges:

Første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af den af De Forenede Nationers plenarforsamling den 9. december 1948 vedtagne konvention om forebyggelse af og straf for folkedrab.

(Forslaget til rigsdagsbeslutning findes i tillæg A. sp. 3817).

Sagen sattes til forhandling.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg skal tillade mig for det høje landsting at forelægge forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af den af De Forenede Nationers plenarforsamling den 9. december 1948 vedtagne konvention om forebyggelse af og straf for folkedrab, et forslag, der nu er vedtaget af folketinget.

Erfaringerne under den sidste verdenskrig med hensyn til udryddelse af hele befolkningsgrupper har gjort det naturligt, at man indenfor De Forenede Nationer har taget spørgsmålet op om indgåelse af en international overenskomst med det formål at forebygge sådanne handlinger.

Folkekrab, hvorved efter konventionens artikel II tænkes på handlinger, der tilsigter hel eller delvis ødelæggelse af nationalt, etnologisk, racemæssigt eller religiøst bestemte menneskegrupper, har ikke tidligere været opstillet som en særskilt international forbrydelse, selvom handlinger af denne art i et vist omfang er blevet straffet som krigsforbrydelser.

Det nye ved konventionen er, at den under betegnelsen folkekrab samler og afgrænser en række handlinger, som erklæres at være forbrydelser i henhold til folkeretten, hvad enten de begås i fredstid eller under krig. Heri ligger, at de kontraherende stater forpligter sig gensidigt til at straffe de pågældende handlinger, jfr. artikel I, at de kan, men ikke er forpligtet til at overlade pådommelsen til en international domstol, hvis jurisdiktion de særligt har anerkendt i så henseende, jfr. artikel VI, samt at de forpligter sig til ikke at betragte gerningsmændene som politiske forbrydere og derfor unddraget en eventuel udleveringspligt, jfr. artikel VII.

Derimod ligger der ikke det i begrebet, som har været foreslået fra visse sider, at staterne på forhånd skulle være forpligtet til at anerkende en international domstols kompetence, eller at enhver stat skulle have ret til at pådømme handlinger, uanset hvor de var begået. Men det må fremhæves, at konventionen efter sin ordlyd også medfører en forpligtelse til at træffe foranstaltninger mod folkekrab på et stadium, da endnu ingen folkekrabshandling er begået, altså en pligt til at forebygge, at disse handlinger bliver mulige.

Disse hovedlinier i konventionen — pligten til at forebygge og straffe folkekrab — fremhæves i konventionenes artikel I.

Idet jeg med hensyn til enkelthederne i konventionen henviser til bemærkningerne,